

חוק גיל פרישה שווה לעובדת ולעובד, התשמ"ז-1987 *

1. בחוק זה - הגדרות
- "הסכם קיבוצי" - לרבות צו הרחבה לפי חוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957,¹ ולרבות הסדר קיבוצי;
- "גיל פרישה" - הגיל שבהגיעם אליו חייבים עובד או עובדת לפרוש מעבודתם בהתאם להוראות הסכם קיבוצי החל עליהם.
2. נקבע בהסכם קיבוצי גיל פרישה לעובדת הנמוך מגיל פרישה שנקבע בו לעובד, תהא לעובדת זכות, על אף האמור באותו הסכם קיבוצי, לפרוש מעבודתה בכל גיל שבין גיל הפרישה שלה ובין גיל הפרישה שנקבע לעובד.
3. (א) שר העבודה והרווחה רשאי בתקנות, באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, לקבוע הוראות בדבר
- (1) מסירת הודעות מאת המעביד ומאת העובדת לגבי מועד פרישת העובדת מעבודתה;
- (2) תוצאות אי מסירת הודעות כאמור בפסקה (1), או מסירתן באיחור, לרבות דחיית מועד תשלום סכומים המגיעים לעובדת מכוח כל דין או הסכם קיבוצי עקב פרישתה מהעבודה, ובלבד שדחיה כאמור לא תעלה על התקופה שנקבעה בתקנות כאמור למתן הודעה מאת העובדת.
- (ב) נקבעו הוראות לפי סעיף קטן (א)(2), יבואו הוראות אלה במקום כל תרופה העומדת למעביד כלפי העובדת בשל אי מסירת הודעה לגבי מועד פרישתה מהעבודה או מסירתה באיחור.
4. בכפוף לאמור בסעיף 3 אין חוק זה בא למעט מכל זכות הנתונה לעובדת לפי חוק, הסכם קיבוצי, חוזה עבודה, תקנון של קופת גמל או נוהג: לענין חוק זה, "קופת גמל" - כמשמעותה בסעיף 127נגג לחוק הביטוח הלאומי, התשכ"ח-1968.²
5. שר העבודה והרווחה ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.
- מסירת הודעות
- שמירת זכויות
- ביצוע ותקנות

משה קצב
שר העבודה והרווחה

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ט"ו באדר התשמ"ז (17 במרס 1987): הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1812, התשמ"ז, עמ' 106.
1 ס"ח התשי"ז, עמ' 63.
2 ס"ח התשכ"ח, עמ' 108.